



## Arrest

nr. 138 642 van 16 februari 2015  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2014.

Gelet op arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 28 oktober 2014 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 11 december 2014 om 10 uur.

Gelet op de beschikking van 27 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014 in plaats van 11 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

**“A. Feitenrelaas**

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 3 april 1993 in het dorp Niseriya te Al Qush (Ninewa) geboren, waar u steeds bleef wonen. U bent een yezidi. U bent nooit naar school gegaan en hebt nooit gewerkt. In 2012 ging u met uw familie in Khanke (Dohuk) wonen omdat in uw regio ontvoeringen van yezidi meisjes plaatsvonden. Uw vader vond dit een gevaarlijke situatie en besloot dat jullie daarom beter in Noord-Irak konden gaan wonen. Op een dag vertelde uw vader u dat hij u wilde uithuwelijken aan een zekere (K.). Deze man wilde immers een grote bruidsschat voor u betalen. U wist echter dat die man al twee vrouwen had, bovendien was hij veel ouder dan u. U zei tegen uw vader dat u niet akkoord zou gaan met dat huwelijk. Ook uw moeder en broers steunden u en vroegen uw vader af te zien van het plan u met (K.) te laten huwen. Hij had hier echter geen oren naar en sloeg u enkele keren om u onder druk te zetten toch akkoord te gaan met het huwelijk. Hierop besloten uw moeder en broer dat het beter was dat u Irak zou verlaten. U verliet Irak samen met uw broer (F.). U herinnert zich niet wanneer u precies uit Irak vertrok. Hierna bleef u ongeveer een maand in Turkije. Op 20 juli 2013 bent u in België aangekomen, waar u op 23 juli 2013 asiel aanvraagde. Uw broer (F.) verblijft momenteel nog steeds in Turkije.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (dd. 15/12/'11) en uw nationaliteitsbewijs (dd. 1/11/'11).

## **B. Motivering**

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u de status van vluchteling niet kan toekennen. U bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. U maakt immers niet aannemelijk dat u in Irak daadwerkelijk verplicht zou worden te huwen met een zekere (K.).

Vooreerst legt u **vage verklaringen** af wat betreft de man waarmee u zou dienen te huwen. Zo slaagt u er niet in zijn volledige naam te geven. U weet enkel dat zijn voornaam (K.) is. Zijn vaders naam kent u dan ook niet. Ook hoe zijn moeder, broers of zussen heten, weet u niet. Daarenboven kunt u niet zeggen wat zijn leeftijd is. U komt niet verder dan te stellen dat hij boven de veertig is. U hebt er tevens geen idee van hoeveel ouder dan veertig. Dit is des te meer bevreemdend daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel kon zeggen dat hij zestig zou zijn. Dat u zijn leeftijd niet preciezer kan aangeven, doet des te meer twifelen aan de waarachtigheid van uw verhaal daar u er in de loop van uw gehoor meermaals de nadruk op legt dat het precies zijn leeftijd was die maakte dat u van in het begin niets met hem wou te maken hebben (CGVS p.7, 10, 18).

U kunt tevens nauwelijks iets zeggen over het beroep dat hij uitoefent. Zo verklaart u dat hij voor een politieke partij, en voor de overheid, werkt, maar u kunt niet zeggen welke partij noch wat hij voor deze partij zou doen (CGVS p.8-10). Evenmin kan u aangeven wat voor werk hij dan deed voor de overheid (CGVS p.18). U legt bovendien incoherente verklaringen af omtrent zijn positie en de mate waarin hij invloed zou kunnen uitoefenen. Wanneer u eerst de vraag wordt gesteld of hij veel invloed heeft, verklaart u dit niet te weten (CGVS p.9). Op een later tijdstip zegt u dan weer dat hij overal invloed heeft (CGVS p.19). Het is dan ook vreemd dat u eerst antwoordde niet te weten over hij veel invloed heeft. Dat u hierover geen eenduidige verklaringen kan afleggen is des te meer frappant daar het feit of hij al dan niet invloedrijk is, zeer belangrijk is om te kunnen inschatten in hoeverre dat u door te weigeren met hem te huwen, in de problemen zou geraken.

Vervolgens is het merkwaardig dat u, die zo weinig over hem weet, hem niet beter zou hebben leren kennen. U verklaart niet met (K.) gepraat te hebben om hem beter te leren kennen. U verklaart dat u toch sowieso niet met hem wilde huwen omwille van het leeftijdsverschil (CGVS p.10). Het is echter weinig waarschijnlijk dat u binnen de Iraakse cultuur waar gearrangeerde huwelijken worden voltrokken, u zou geweigerd hebben met deze man te huwen, zonder te proberen meer over hem te weten te komen. U had er immers alle belang bij zoveel mogelijk over hem te weten te komen om eventueel uw vader ervan te kunnen overtuigen dit huwelijk tegen te houden. U hebt (K.) echter nooit ontmoet (CGVS p.9-10). Wanneer u wordt gevraagd hoe u zich voelde wanneer u hoorde dat u met (K.) diende te huwen, komt u niet verder dan te stellen dat u niet wilde huwen met die oude man (CGVS p.10). Dergelijke vage en weinig doorleefde verklaringen kunnen bezwaarlijk overtuigen.

Verder kunt u **niet overtuigen** dat (K.) het werkelijk zo ver zou drijven dat hij u zou dwingen met hem te trouwen. In dit verband is het allereerst opmerkelijk dat u er zelfs geen idee van hebt waarom (K.) juist met u wilde trouwen, en bijvoorbeeld niet met uw zussen die ook op huwbare leeftijd zijn. Dat u hier ook niet naar geïnformeerd hebt (CGVS p.11), doet de wenkbrauwen fronsen en twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees om tegen uw wil uitgehuwelijkt te worden aan (K.). U weet ook niet of de andere vrouwen waarmee (K.) trouwde, tot hun huwelijk met hem werden gedwongen en u hebt hier zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.9). Deze informatie is nochtans van belang om te kunnen inschatten in welke mate (K.) daadwerkelijk de macht heeft om vrouwen

te dwingen met hem te huwen. Daarenboven moet worden vastgesteld dat (K.) uw hand nooit effectief is komen vragen (CGVS p.10). Op het moment dat u uit Irak vertrok waren tevens nog geen concrete stappen ondernomen in verband met uw uithuwelijking (CGVS p.8). Er werden toen nog geen huwelijksdatum of andere voorbereidingen getroffen voor het beweerdte nakende huwelijk (CGVS p.10). Men kan zich dus de vraag stellen of er eigenlijk niet de ruimte was om te discussiëren over het feit of het huwelijk al dan niet zou doorgaan. Toen uw vader (K.) informeerde dat u in het buitenland bent, zou uw vader hem gezegd hebben dat hij u mocht gaan zoeken en dan met u trouwen. (K.) antwoordde hierop dat hij niet naar u op zoek zou gaan. Ook dit wijst er allerminst op dat hij u zou dwingen tegen uw zin met hem te huwen. U weet tevens niet of hij ondertussen misschien al met iemand anders is gehuwd en hebt hier zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.12-13). Informatie hierover is nochtans van groot belang om uw eigen risico op een gedwongen uithuwelijking aan (K.) te kunnen inschatten. Als hij intussen met iemand anders gehuwd was, zou de kans aanzienlijk kleiner zijn dat hij nog met u zou willen huwen. Dat u naliet zich hiernaar te informeren doet nogmaals afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees.

Voorts kunt u ook totaal **niet overtuigen** dat uw familie u daadwerkelijk zou dwingen met (K.) te trouwen. Zo is het zeer opmerkelijk dat u twee ongehuwde zussen blijkt te hebben, een van twintig en een van dertig (CGVS p.4, 17). Geen van beiden werd uitgehuwelijkt. Ook geen van uw nichten werd uitgehuwelijkt. Waarom u dan opeens wel zou worden uitgehuwelijkt, kunt u niet verklaren (CGVS p.15). U legt tevens weinig doorleefde verklaringen af wanneer gepeild wordt naar de mogelijkheden die een meisje heeft wanneer ze dreigt te worden uitgehuwelijkt. Hoewel er toch mogelijk nog enige ruimte was om uw vader er eventueel van te kunnen overtuigen dat u niet met die man wilde huwen, blijkt u er quasi onmiddellijk voor gekozen te hebben uw land te verlaten (CGVS p.16). Het is ook opvallend dat de meeste van uw familieleden ronduit tegen een gearrangeerd huwelijk tussen u en (K.) waren. Bovendien hebben deze familieleden u geholpen uit Irak te vertrekken. U haalt nergens aan dat ze hierdoor nadien problemen zouden hebben ondervonden (CGVS p.12, 19). U hebt nog steeds contact met uw moeder en via uw broer verkreeg u hier in België zelfs nog documenten (CGVS p.4, 7). Dat verschillende familieleden u in die mate steunen, wijst er allerminst op dat uw vader u zou kunnen dwingen met (K.) te huwen. Dit blijkt ook uit uw onsamenhangende verklaringen over hetgeen hij precies deed om u hiertoe te dwingen. Eerst zegt u immers dat hij u steeds gewoon bleef zeggen dat u met die man diende te trouwen (CGVS p.10). Nadien beweert u opeens dat uw vader u tevens zou hebben geslagen om u onder druk te zetten in te stemmen met het huwelijk (CGVS p.11). Dat u dit niet onmiddellijk aanhaalde, doet twijfelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen hieromtrent. U hebt bijgevolg niet kunnen overtuigen dat uw familieleden u zouden dwingen te huwen met (K.). Bovendien kunt u **geen begin van bewijs** voorleggen ter staving van het door u beweerdte gearrangeerde huwelijk.

Er kan weinig geloof worden gehecht aan uw bewering tegen uw zin te worden uitgehuwelijkt aan (K.). Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat u met uw familie naar Noord-Irak verhuisde omwille van **ontvoeringen** van yezidi-meisjes die plaatsvonden in uw regio. Uw vader vond het daarom gevaarlijk nog langer in Niseriya te verblijven (CGVS p.3). Deze verwijzing kadert met andere woorden binnen de algemene context die daar heerste. U betreft deze feiten niet op uw persoon. Bovendien haalt u deze gebeurtenissen niet aan als reden waarom u momenteel niet zou kunnen terugkeren naar Irak (CGVS p.22). Bijgevolg kan deze verwijzing niet worden beschouwd als een voldoende zwaarwichtige aanwijzing dat u op basis hiervan een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U verklaart geboren te zijn in het dorp Niseriya te Al Qush (Ninewa), waar u het grootste deel van uw leven gewoond hebt. De laatste periode dat u in Irak verbleef, woonde u echter samen met uw familie in het Noorden van Irak in Khanke (Dohuk). Aangezien u daar een netwerk hebt, kunt u zich daar dus terug vestigen. De problemen die u aanhaalt met uw familieleden, worden immers, zoals hierboven werd uiteengezet, ongeloofwaardig bevonden.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-

*Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillende typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.*

*Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government, significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2013 in Irak plaatsvindt. Er vond de voorbije zes jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal- Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord- Iraakse burgerbevolking. Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. De recente influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen in de regio heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

*De door u neergelegde **stukken** kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het betreffen hier immers slechts uw originele identiteitskaart (dd. 15/12/'11) en uw nationaliteitsbewijs (dd. 1/11/'11). Hiermee toont u evenwel niet aan dat u bij terugkeer naar Irak het risico loopt gedwongen te worden om te huwen met (K.).*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Zij begrijpt niet dat in de bestreden beslissing zwaar getild wordt aan het feit dat zij geen eenduidig antwoord kon geven over de leeftijd van (K.). Zij heeft verschillende keren aangehaald dat hij een zeer oude man is en dat zij hem niet wil huwen. ‘Boven de veertig jaar’ kan volgens verzoekster ook nog altijd zestig jaar zijn. Zij meent zich op dit punt niet te hebben kunnen verdedigen en nooit met deze vaststelling geconfronteerd te zijn geweest.

Verder wijst verzoekster erop dat zij tien dagen nadat zij het nieuws met betrekking tot haar uithuwelijking vernam, haar land van herkomst ontvluchtte en dat het in die tijd niet mogelijk is “om dergelijke pietluttige details aan informatie te vergaren” over K. Zij wou immers niet huwen met die oude man en had er dan ook geen oren naar. Zij was er niet in geïnteresseerd en dacht enkel aan een uitweg.

Vervolgens meent verzoekster dat er in het noorden van Irak weldegelijk spanningen zijn. Er vallen volgens verzoekster onschuldige burgerslachtoffers door aanvallen van het Iraanse en Turkse leger. Zij verwijst tevens naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken van 13 juni 2014. Zij meent dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, des te meer aangezien zij al eens moest verhuizen omwille van gevaar in Irak.

2.1.2. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen, gedateerd 5 augustus 2014, de COI Focus "Irak – De veiligheidssituatie in Noord-Irak" van 30 juni 2014 (rechtsplegingsdossier, stuk 4, bijlage 1).

2.1.3. Verweerder legt op 9 oktober 2014 door middel van een aanvullende nota een actualisatie neer van de bij de nota gevoegde landeninformatie (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Verweerder betoogt dat uit deze actualisatie van 27 augustus 2014 blijkt dat de situatie in Noord-Irak niet van die aard is dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.1.4. Ter terechtzitting van 16 oktober 2014 werd toepassing gemaakt van artikel 39/76, § 1, 7° van de vreemdelingenwet en werd aan verzoekster de mogelijkheid geboden om binnen de acht dagen haar bemerkingen inzake de aanvullende nota van verweerder mee te delen.

2.1.5. Verzoekster legt op 23 oktober 2014 een replieknota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Zij verwijst hierin naar informatie inzake de veiligheidssituatie in Irak. Tevens haalt zij informatie van UNCHR aan omtrent de penibele situatie van de Yezidi gemeenschap in de regio Sinjar, op de berg Sinjar en in de steden in Irak die door militanten werden ingenomen. Uit deze informatie blijkt dat duizenden Yezidi vanuit deze regio's naar Syrië en het Koerdische gebied in Noord-Irak vluchtten. Verzoekster benadrukt zelf Yezidi te zijn en haalt aan dat in de informatie die verweerder door middel van een aanvullende nota neerlegde uitdrukkelijk wordt bevestigd dat IS verschillende regio's in de buurt van Dohuk (zoals Sinjar, Zummar, Wanah, Hamdaniya, Talkif en Bartella) kon veroveren, alsmede dat IS oprukte tot op enkele kilometers van de Koerdische grens. Volgens haar is het een kwestie van tijd voor deze regio in handen van IS valt. Er is een immanente dreiging op enkele kilometers van de regio waar zij zich bevond. Verweerder hield geen rekening met verzoeksters uiterst kwetsbare profiel in de huidige situatie in Irak. Zij is een alleenstaande Yezidi-vrouw met een pasgeboren kind, afkomstig uit een regio waar de Yezidi's massaal wegvluchten uit vrees voor hun leven en voor de oprukkende IS.

2.1.6. Verzoekster legt op 1 december 2014 door middel van een aanvullende nota de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van 27 oktober 2014 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 18). Zij benadrukt dat UNHCR stelt dat alle delen van Irak direct of indirect worden geraakt door de crisis en dat aan alle mensen uit Irak bescherming moet worden geboden.

2.2.1. Uit het niet-betwiste feitenrelaas blijkt dat verzoekster een Yezidi-vrouw is, afkomstig van een dorp in de provincie Ninewa. Omdat er toen reeds ontvoeringen van Yezidi-meisjes plaatsvonden en omwille van de gevaarlijke situatie in deze regio, verhuisde zij in 2012 naar de provincie Dohuk. Na tijdelijk verblijf aldaar verliet zij in juli 2013 het land van herkomst.

Partijen betwisten niet en uit de in het kader van onderhavige beroepsprocedure neergelegde informatie blijkt genoegzaam dat verzoekster, gelet op haar profiel als Yezidi-vrouw, in haar regio van herkomst (dorp Niseriya, provincie Ninewa) riskeert te worden vervolgd.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster kan terugkeren naar het Koerdische gebied in Noord-Irak (KRG) dient te worden opgemerkt dat verzoekster in de Koerdische regio (KRG) dient te worden beschouwd als zijnde een IDP aangezien zij haar hele leven in de provincie Ninewa woonde (administratief dossier, stuk 6, p.2-3) en zij voorafgaand aan haar vertrek uit Irak slechts ongeveer een jaar in Noord-Irak verbleef.

Opdat van verzoekster kan worden verwacht dat zij zou terugkeren naar Noord-Irak teneinde zich aan vervolging te onttrekken, is overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet vereist dat zij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land en dat redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich er vestigt. Bij de beoordeling van deze vereisten, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Uit de informatie van 27 augustus 2014 die verweerder door middel van een aanvullende nota neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 8, p.7-8) blijkt dat het IS-offensief, hoewel dit vooralsnog geen effect heeft op de veiligheidssituatie in het Koerdische gebied in Noord-Irak, tot gevolg heeft dat dit gebied een massale vluchtelingenstroom ontvangt en dat er naar schatting om en bij een miljoen IDP'S verblijven, bovenop de reeds aanwezige 250 000 vluchtelingen uit Syrië. In de informatie van verweerder wordt gesteld dat de in dit gebied aanwezige IDP's zich in een zeer precare toestand bevinden. Volgens UNHCR zouden er 400.000 IDP's verblijven in de provincie Dohuk (*ibidem*), de regio waar verzoekster

als IDP een jaar verbleef alvorens het land van herkomst te ontvluchten. Dat de humanitaire situatie specifiek voor de Yezidi, en dan vooral voor de Yezidi-vrouwen, penibel is, blijkt uit de informatie die verzoekster neerlegt door middel van haar replieknota (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Uit de door middel van een aanvullende nota neergelegde *UNHCR Position on Returns to Iraq* van 27 oktober 2014 blijkt tevens dat UNHCR recent het standpunt heeft ingenomen dat, gelet op de huidige omstandigheden die gekenmerkt worden door massale interne vluchtelingenstromen, een grootschalige humanitaire crisis, oplopende sektarische spanningen en toegangsrestricties in bepaalde delen van Irak (voornamelijk het Koerdische gebied), aan Iraakse onderdanen in principe geen internationale bescherming mag worden ontzegd op basis van de toepasselijkheid van een intern vestigingsalternatief (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Uit het voormelde standpunt van UNHCR blijkt dat de groep van IDP's in de provincie Dohuk is toegenomen tot 550.000 personen (p.4).

Gelet op voorgaande vaststellingen kan in hoofde van verzoekster omwille van de algemene omstandigheden in de provincie Dohuk, Noord-Irak (KRG) en haar persoonlijke omstandigheden als Yezidi-vrouw geen toepassing gemaakt worden van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 omwille van haar godsdienst, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS